Redacțiunea și Administrațiunea: BRAȘOVŬ, piața mare Nr. 22.

„Gazeta“ iese în fiecare di.

Pe unŭ anŭ 12 fior., pe șése lunĭ 6 fior., pe trei lunĭ 3 fior.

România și străinătate: pe anŭ 40 fr., pe șése lunĭ 20 fr., pe trei lunĭ 10 fr.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANULŬ LI.

Se prenumeră: la poște, la librării și pe la dd. corespondenți.

Anunciurile: O seriă garmond 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare.

Scrisorĭ nefrancate nu se primescŭ. Manuscripte nu se retrămită.

Nr. 12. LUNĬ, MARȚĬ, 19 (31) Ianuarie. 1888.

Jubileulŭ de 50 de anĭ

alŭ

„GAZETEI TRANSILVANIEI“.

Turțŭ, (com. Ugocia), 1 Ianuarie 1888.

Ca unulŭ, căruia — acum de 48 de anĭ — primulŭ legendarŭ românŭ mĭ-a fostŭ „Gazeta Transilvaniei“, și dela a căreia cetire nu m'am abătutŭ în tótă viéța mea, vinŭ și eu a vĕ ofta viéță îndelungată, ca sĕ puteți conduce destinele națiunei române, pe care, și *aicĭ, la malurile Tisei,* așa fierbinte o iubimŭ. Salutare!

Danilŭ Napolanu,
par. prot. și asessorŭ consistorialŭ, membru comit. comitatensŭ.

Ploescĭ, 1 Ianuarie 1888.

Gazetei Transilvaniei.

Te citeam încă în copilăria mea; ai deschisŭ colónele tale inspirațiunilorŭ mele politice în anii juneții mele; acum, când am îmbĕtrânitŭ ca și tine, cum așŭ tăcé la jubileulŭ tĕu, de a nu'ți ura viéță lungă și prosperă, o tu neobosită sentinelă a Românismului?!

Antinescu.

Gazetei Transilvaniei
în Brașovŭ.

Salutămŭ cu bucuriă aniversarea a 50-a a bĕtrânei nóstre Gazete, care, strecurându-se prin atâtea fatigii și vicisitudinĭ, a ținutŭ totdéuna susŭ drapelulŭ naționalŭ, luptândŭ adese între împrejurărĭ fatale cu o admirabilă abnegațiune contra asupritorilorŭ și inimicilorŭ noștri secularĭ. Fiă ca acestŭ gloriosŭ trecutŭ de unŭ jumĕtate de seculŭ sĕ serve de modelŭ întru continuarea apĕrării drepturilorŭ nóstre naționale!

Dée ceriulŭ ca Gazeta — espresiunea Românilorŭ — în infinita-i existență, pe care noi o dorimŭ, sĕ fie pururea stânca de basaltŭ în care sĕ se resfrângă tóte uneltirile perfide pornite din orĭ ce parte asupra patriei și națiunei nóstre.

Suntemŭ de multŭ uniți, când în acestŭ solemnŭ momentŭ ne împreunămŭ vocea cu a celorlalțĭ frațĭ ai noștri și implorămŭ Provedința sĕ lungească viéța demnului succesorŭ a multŭ regretatului fundatore Iacobŭ, actualului redactorŭ-editorŭ Dr. Aurel Mureșianu, ca vigorosŭ sĕ pótă primi în persónă și aniversarea seculară dela națiunea sa iubită.*)

Buciumŭ, în 30 Decemvre 1887.

Iosifŭ Ciura preotŭ, **Ioanŭ Dandea** cantorŭ, **Alesandru Danciu** propriet. și directorŭ de mine, **Dr. Aureliu Kisbacŭ, Alexandru Macaveiu** proprietarŭ de mine, **Nicolau Baieșianŭ** preotŭ rom. gr. or., **Candinŭ Davidŭ** proprietarŭ și directorŭ de mine, **Ioanŭ Macaveiu** jun. in sp. societ. min. „Concordia“, **Vasiliu Corpadi** învĕțătorŭ pensionatŭ, **Ioanŭ Lupu** învĕțătorŭ, **Nicolae Jurca** primarŭ, **Ioanŭ Iancu** preotŭ gr. or., **Nicolae Adamoviciu** preot. gr. or., **Ioanŭ Todescu** preotŭ românŭ, **Gheorghe Candrea** învĕțătorŭ, **Ioanŭ Macaveiu, Alesandru Danciu** parochŭ în Bucium-Satŭ.

Bucurescĭ, 1 Ianuarie 1888.

Cu ocasiunea serbării jubileului de 50 de anĭ alŭ diarului D-vóstrĕ vĕ rogŭ sĕ primițĭ sincerile mele felicitărĭ. Vĕ urezŭ puterĭ îndelungate și sănĕtate deplină, ca sĕ puteți urma pe calea începută încă mulți anĭ înainte.

P. Dulfu.

Jaculŭ nobilŭ, 5 Ianuarie 1888.

Credŭ în principiile mântuitóre ale „Gazetei Transilvaniei“, care prin vitejasca-i luptă de o jumĕtate de secolŭ ne-a trecutŭ dela întunereculŭ morții la lumina vieții; preamărescŭ memoria gloriosilorŭ luptătorĭ Barițŭ, Iacobŭ și Andreiu Mureșianu, ér vrednicului lorŭ succesorŭ, d-lui dr. Aurel Mureșianu, și companionilorŭ sĕi de muncă și de luptă le dorescŭ viéță lungă, perseveranță în luptă și învingere asupra contrarilorŭ. Inainte cu Dumnedeu, căcĭ poporulŭ cu noi este, ér noi cu D-vóstră suntemŭ!

Ioanŭ Peteanu, preotŭ.

Iclodu-mare, 1 Ianuarie 1888.

Sit romana potens itala virtute propago. — Virgiliu.

Gratulezŭ pe întemeiătorii, susținĕtorii și pe toți factorii fóiei „Gazetei Transilvaniei“, la jubileulŭ ei de 50 de anĭ, care a fostŭ lucéferulŭ redeșteptărei și alŭ desvoltărei românismului pre orisonulŭ politicŭ, ér redactorii ei totŭ atâța ducĭ! Celora ce o mai conducŭ sănĕtate, virtute și curagiu; celora ce o cetescŭ și sprijinescŭ perseveranță și puterĭ nouĕ, și luptei ei isbêndă și trofeele de învingere.... Incă la multe jubilee, numai *„hic murus ahaeneus esto!!!* cu Horațiu.

Ioanŭ Papiriu Popŭ,
protopopŭ, și tótă familia sa.

Monorŭ, 8 Ianuarie 1888.

Domnule Redactorŭ! Vĕ urezŭ dela Dumnedeu mulți anĭ fericițĭ la jubileulŭ de 50 anĭ ce-lŭ serbéză bĕtrâna nóstră mamă „Gazeta Transilvaniei.“

Vasiliu Onigașŭ, înv. poporalŭ.

Lăpușulŭ ungurescŭ, 1 Ian. 1888.

Dumnedeu sĕ vĕ dăruiască mulți anĭ și putere, ca sĕ ne puteți conduce la scopŭ.

Vasiliu Rebreanu, înv. românŭ.

Teaca, 1 Ianuarie 1888.

Multŭ stimate d-le Redactorŭ! Vĕ dorescŭ ca principiile „Gazetei“ propagate de 50 anĭ încóce în interesulŭ românismului, câtŭ mai curêndŭ sĕ se și realiseze, și ceea ce părinții D-vóstrĕ au sĕmĕnatŭ, sĕ vĕ țină bunulŭ D-deu că sĕ puteți și secera, pentru îndestulirea nóstră a tuturorŭ!

Gregoriu Vitezu.

Piatra, com. Solnoc-Dobâca, 1 Ian. 1888.

Steagulŭ Românismului, „Gazeta Transilvaniei“ strălucéscă în vecĭ.

Ér stegarului, sănĕtate, vigóre, viéță îndelungată și isbêndă în lupta dréptă îi doresce

Popa și Dascalulŭ din Piatra.

---

*) Acéstă adresă, alŭ căreia cuprinsŭ ni s'a telegrafatŭ la 1 Ianuarie, o republicămŭ după cum ni-a sositŭ mai târdiu în scrisŭ, cu subscrierile originale. Red.

Brașovŭ, 14 (26) Ianuarie 1888.

După cunoscutele interpelațiunĭ ale lui Helfy și Perczel, privitóre la înarmările Rusiei și la atitudinea guvernului austro-ungarŭ față cu ele, se vorbea multŭ în dietă și afară din dietă de apropiatulŭ rĕsboiu. Cele 19 foi politice cvotidiane, ce aparŭ în Pesta, variau mereu acéstă têmă. Și, precum a constatatŭ raportorul „Agenției Havas“, diarele ilustrate aduceau gravurĭ, representândŭ tipurĭ de soldațĭ rușĭ în campaniă; în librării s'a espusŭ o broșură „Rĕsboiu la primăvéră“, care esplică operațiunile viitóre, cu planurĭ colorate.

C'unŭ cuvêntŭ sufla unŭ vêntŭ rĕsboinicŭ în capitala ungară și cercurile politice din Viena criticau aspru procederea deputaților unguri din stânga, care putea sĕ creeze monarchiei dificultăți în afară.

Cei mai mulți erau de părere, că ministru-președinte Tisza nicĭ nu va rĕspunde la interpelațiunile memorate, deórece chiar sĕ fi voitŭ nu putea sĕ între în discusiunea cestiunilorŭ puse de cătră interpelanțĭ, carĭ culminau în cererea ca guvernulŭ sĕ pretindă categoricŭ dela Rusia, ca sĕ inceteze cu înarmările și sĕ-și retragă trupele dela granița galițiană.

Dér d-lŭ Tisza totuși n'a vrutŭ sĕ lase sĕ trécă nicĭ acésta ocasiune spre a dovedi din nou câtă dibăciă posede în a le sucì și resucì tóte așa cum îi vine lui mai bine la socotélă și, după ce și-a luatŭ instrucțiunile dela d-lŭ Kalnoky din Viena, a rĕspunsŭ Sâmbăta interpelanților, secerândŭ de astădată unŭ succesŭ deplinŭ și neașteptatŭ, căcĭ atâtŭ Helfy câtŭ și Perczel au luatŭ la cunoscință rĕspunsulŭ lui, declarându-se liniștiți printr'însulŭ.

Se înțelege, că în împrejurările de față multŭ n'a pututŭ sĕ dică ministrulŭ-președinte și ceea ce a disŭ nu este nou, afară póte de acelŭ pasagiu, în care se lapĕdă în numele guvernului austro-ungarŭ de orĭ-ce poftă de a lăți influența monarchiei în peninsula balcanică, în modŭ opusŭ tratatelorŭ, séu de a nisui sĕ-și lărgéscă teritorulŭ.

Tóte aceste pretinse intențiunĭ ale monarchiei suntŭ curate minciunĭ, dise d-lŭ Tisza, și admonià totŭ odată sĕ nu se dea credĕmêntŭ faimelorŭ și telegramelorŭ din diare, carĭ potŭ sĕ aibă și scopulŭ de a produce neliniștire și scisiune în intru și de a sgudui increderea reciprocă dintre puterile aliate.

Esistă unŭ „cineva“, adause d-lŭ Tisza, în a căruia interesŭ trebue sĕ fiă a conturba alianța de pace, séu celŭ puținŭ a sdruncina încrederea între membrii ei și a produce neliniște între popóre.

Nu este însĕ, a adausŭ ministrulŭ președinte, nicĭ celŭ mai micŭ motivŭ de a dubita în buna credință a puterilorŭ aliate pentru susținerea păcii.

In ceea ce privesce dislocarea trupelorŭ în Rusia și concentrarea lorŭ la granițā d-lŭ Tisza nu vrea sĕ se'ndoéscă în declarațiunile pacinice ale Țarului și primesce interpretarea rusécă, după care acele pregatirĭ nu se facŭ cu scopŭ de a ataca, dér numai încâtŭ concede precauțiunea pentru propria siguranță, care impune monarchiei datoria de a lua tóte mĕsurile, fără a provoca, pentru asigurarea granițelorŭ sale.

În fine d-lŭ Tisza mai declarà din nou, că alianța puterilorŭ europene centrale este numai o aliantă de pace pe basă defensivă și terminà cu obicĭnuita esprimare a speranței, că guvernelorŭ le va succede a susținé pacea Europei.

Era clarŭ, că d-lŭ Tisza trebuia sĕ-șĭ impună cea mai mare reservă în discutarea situațiunei politice și acésta au recunoscut'o și interpelanții, ba Helfy a mersŭ de astădată așa de departe încât a recunoscutŭ că și parlamentulŭ trebue sĕ se acomodeze cerințelorŭ situațiunei.

Décă este așa, atuncĭ întrebămŭ ce scopŭ au avutŭ interpelațiile rĕsboinice făcute cu atâta sgomot. Ce s'a petrecutŭ ca în timpŭ de douĕ sĕptĕmânĭ domnii Helfy și Perczel, carĭ cereau sĕ se adreseze unŭ felŭ de ultimatŭ Rusiei, sĕ devină atâtŭ de liniștițĭ și pacĭnicĭ?

O fóiă vienesă conchide de aicĭ fórte nemeritŭ, că politica esternă a monarchiei austro-ungare nu-o facŭ domnii Helfy și Perczel și că după tóte aceste nicĭ nu prea merge de a vorbi de-o politică „maghiară“ orientală în contradicere cu cea austro-ungară.

Faptŭ este, că politicii rĕsboinicĭ din Pesta au trebuitŭ sĕ-și întórcă mantaua puținŭ după vêntulŭ, ce suflă dela Viena, de unde și-a luatŭ d-lŭ Tisza informațiunile și că contele Kalnoky împreună cu cercurile decidĕtóre din Viena voiescŭ sĕ evite deocamdată totŭ ce ar puté da nascere unui rĕsboiu.

Acéstă împrejurare însĕ nu schimbă nimicŭ din seriositatea situațiunei, precum nu póte produce speranțe în susținerea păcii nicĭ declarațiunea d-lui Tisza, că are încredere nestrămutată în alianța cu Germania.

Prin urmare stămŭ totŭ așa cum amŭ statŭ înainte cu douĕ sĕptĕmânĭ, când s'au făcutŭ interpelările, cu singura escepțiune, că astădĭ șoviniștii à la Helfy și Perczel s'au mai îmblânditŭ.

REGULAREA GRANIȚELORŬ

intre

ARDEALŬ ȘI ROMANIA.

Comisiunea justițiară a camerei deputaților din Pesta s'a ocupatŭ cu proiectulŭ de lege pentru înarticularea tractatului internaționalŭ încheiatŭ cu România, privitorŭ la regularea granițelorŭ dintre Ardealŭ și România.

Raportorulŭ Gustav *Beksics* dise, că proiectulŭ are chiămarea sĕ pună capĕtŭ certelorŭ seculare de graniță, luându-se ca basă granița stabilită în 1793. Guvernulŭ ungurescŭ a cedatŭ astfelŭ de teritorii, despre care guvernulŭ românŭ a probatŭ nendoiosŭ, că aparținŭ României.

Ministrii br. *Orczy* și *Fabinyi* au vorbitŭ pentru primirea proiectului, care s'a și primitŭ. Alexius *Györy* a observatŭ numai, că în tractatŭ se dice „granița comună“ (adecă cu Austria) de cătră ministrulŭ de esterne (ceea ce adecă n'ar fi corectŭ, alta fiindŭ, după elŭ, Austria și alta fiindŭ Ungaria. S'a decisŭ sĕ se țină sémă de observarea acésta la facerea raportului.

In cestiunea acésta *partida independentă și dela 48* a ținutŭ o conferență. Thaly, Györffy, Madarász, Ugron, cu toții au accentuatŭ, că pactulŭ constitue o vătĕmare de dreptŭ, din causă că rectificarea granițelorŭ statului maghiarŭ (?) este o cestiune curatŭ internă a Ungariei și prin urmare — nefiindŭ ea o afacere comună — s'a comisŭ o vătĕmare prin aceea, că desbaterile au fostŭ conduse de comisarii ministrului de esterne și nu de „Maghiarĭ“. Au hotărîtŭ déră, sĕ nu priméscă proiectulŭ așternutŭ și acésta cu atâtŭ mai vêrtosŭ, pentru-că în textulŭ originalŭ francesŭ *munții de pe hotarele Ungariei, carĭ au nume unguresci, figurézĭ cu nume valahe*. Partidulŭ va pretinde ca sĕ se așternă dietei convenția, ce încă la 1792 s'a încheiatŭ între Austria și guvernulŭ turcescŭ în privința cestiunei granițelorŭ.

Mai departe, acestŭ partidŭ cere ținerea vechiului obiceiu, de a se încredința rectificarea granițelorŭ comisiunei regnicolare. *Va cere urgentŭ, ca sĕ se ia disposițiunĭ prin lege și în privința pagubelorŭ făcute de Valahĭ în proprietățile unguresci, incepêndŭ dela 1853 incóce;* va cere acésta cu atâtŭ mai vêrtosŭ, căcĭ guvernulŭ încă în anulŭ 1872 a promisŭ a face acésta. Cu presentarea în dietă a hotărîrilorŭ luate în acéstă conferență este însărcinatŭ Iuliu Györffyi.

Aniversarea revoluțiunei polone.

Cu ocasiunea aniversărei a 25-a a revoluțiunei polone din anulŭ 1863 s'a datŭ în Lembergŭ la 10 (22) Ianuarie séra unŭ banchetŭ, la care a asistatŭ unŭ publicŭ fórte distinsŭ. Au fostŭ deputațĭ ai Reichsratului și Landtagului, representanțĭ ai societățilorŭ de meseriașĭ, consilierĭ comunalĭ, studențĭ de universitate, dela șcóla politechnică și representanțĭ ai altorŭ societățĭ. S'a evitatŭ orice demonstrațiă politică. Architectulŭ Ianowski a relevatŭ importanța rescólei din Ianuarie. Deputatulŭ Dr. Karl Lewakowski a expusŭ situația politică și posiția Polonilorŭ, închiăindŭ cu esclamarea: „Trăiéscă patria nóstră!“ Deputatulŭ Petre Sawa a ținutŭ unŭ discursŭ înfocatŭ, definindŭ noțiunea de patriă. Inginerulŭ Syroczynski a lăudatŭ meritele luptătorilorŭ pentru patriă dela 1831 și 1848. Unŭ studentŭ a vorbitŭ despre cei căduțĭ în luptele din anulŭ 1863, despre cei exilațĭ și deportațĭ. Kubicki a toastatŭ pentru tinerimea polonă și bulgară. Studentulŭ bulgarŭ Kwaczkow a datŭ expresiă simpatiilorŭ bulgare pentru Polonĭ. Musica a întonatŭ imnulŭ bulgarŭ „Szumi Maritza“, la care sĕ rĕspunse prin strigăte de *Jivio!* Președintele societății meseriașilorŭ Skala dise, că meseriașii polonĭ stau pe terenŭ naționalŭ și fiindŭ plinĭ de adorațiă pentru trecutŭ aștéptă cu încredere viitorulŭ. Unŭ elevŭ dela academia din Dublany a ridicatŭ unŭ toastŭ în sănĕtatea tuturorŭ celorŭ carĭ se silescŭ a aplana antagonismulŭ dintre clasa de mijlocŭ polonă, dintre muncitorĭ și nobilime. Serbarea s'a terminatŭ la miedulŭ nopții.

Aniversarea acestei revoluțiunĭ s'a serbatŭ și în Bucurescĭ de către Polonii de acolo.

SCIRILE DILEI.

Erĭ diminéță, Duminecă, s'au duelatŭ, în arena de călăritŭ a cavaleriei din locŭ, d-lŭ *A. Munteanu*, candidatŭ de advocatŭ în Brașovŭ cu voluntarulŭ dela husarĭ *Ugron*, nepotulŭ deputatului Ugron. D-lŭ Ugron a primitŭ mai multe tăeturĭ destulŭ de grave, așa că a trebuitŭ sĕ fiă transportatŭ în spitalŭ. Motivulŭ duelului a fostŭ unŭ schimbŭ de vorbe între duelanțĭ.

***

In 16 (28) Ianuarie, d-lŭ *George Dobrin*, candidatŭ de advocatŭ în *Lugoșŭ*, a fostŭ promovatŭ ca *doctorŭ* în sciințele juridice la Universitatea din *Pestă*.

Felicitămŭ pe tinĕrulŭ doctorŭ.

***

Comisiunea economică a comitatului *Sibiiu* publicase în anulŭ trecutŭ două stipendii de câte 400 fl. pentru economia de lapte și stână. Stipendiile s'au datŭ lui *Ionŭ Chirea din Sĕliște* și lui *Sabinŭ Poponiciu-Barcianŭ din Rĕșinarĭ*. Celŭ dintâiu a și plecatŭ în dilele acestea la loculŭ destinațiunei sale, la marele stabilimentŭ de cășeriă de pe moșia Archiducelui Albrecht; celŭ de alŭ doilea va pleca în curêndŭ la cășeria de pe moșia de arendatŭ a statului în Sigetulŭ Marmației. Numitele stabilimente au fostŭ alese la recomandarea inspectorului economiei de lapte a țĕrii, Eduard Egan.

***

La 25 Ianuarie n. poliția din *Clușiu* opri la gara de acolo dece lucrătorĭ, carĭ veniseră cu trenulŭ mixtŭ dela Oradea-mare, sub conducerea soțului lorŭ Pavlicĭ, dela fabrica cu ferĕstrău din *Ciucea*, de unde fugiseră cu banĭ primițĭ înainte lăsândŭ în urmă-le și datorii. Notarulŭ de cercŭ din Ciucea încunosciințase telegraficŭ despre acésta poliția din Clușiu. Cei dece fură escortațĭ, legațĭ, îndĕrĕtŭ la Ciucea.

***

In 1860 se formase în *Pesta* o societate pentru copii găsițĭ. Acum s'a descoperitŭ, că *averea* acestei societățĭ *a dispărutŭ* fără urmă. Ministrulŭ ungurescŭ de interne a provocatŭ pe magistratŭ, spune „Naplo“, sĕ arate ce disposițiunĭ s'au luatŭ pentru asigurarea averei reuniunei.

După-ce a dispărutŭ?

***

In *Chichinda-mare* a fostŭ arestatŭ unŭ falsificatorŭ de banĭ, anume Petru Kristonovicĭ, calfă de prăvăliă, care comandase în Pesta nisce clișeurĭ după unŭ desemnŭ de bancnote de 1 fl.

***

Acum câteva dile, unŭ coșarŭ (urloierŭ) din *Devabanya* se duse séra târdiu într'unŭ cătunŭ. Pe drumŭ fŭ atacatŭ — precum s'a recunoscutŭ după urme — de doi *lupĭ* lângă o cruce, pe care se suì cu ajutorulŭ scării. La strigătele lui după ajutorŭ neducêndu-se nimenea, deși vocea i s'a auditŭ fiindŭ că se credea că face cineva o glumă, diminéța fŭ găsitŭ nenorocitulŭ înghețatŭ pe cruce.

***

Unŭ pungașŭ vagabundŭ fŭ condamnatŭ de poliția din *Clușiu* la 8 dile arestŭ în casa de lucru. In timpulŭ pertractării, pungașulŭ furà și vêrì în buzunarŭ, de pe mésă, pipa funcționarului polițienescŭ, care observà lipsa ei numai după ce pungașulŭ fŭ dusŭ în arestŭ. Fiindŭ visitatŭ și găsindu-se pipa la elŭ, la întrebarea, că de ce a furat'o, rĕspunse pungașulŭ: „Ca sĕ-mĭ trécă de urîtŭ.“

Corespondența „Gazetei Transilvaniei“.

Ciòra, la 12/24 Ianuarie 1888.

Prea onorate domnule redactorŭ! In numĕrulŭ 4 din a. c. alŭ prețuitului diarŭ „Gazeta Transilvaniei“ între scirile dilei, am cetitŭ o notiță despre comuna Ciòra, în care se scrie, că locuitorii românĭ de aicĭ s'au hotărîtŭ sĕ cumpere moșia de vêndare a unui proprietarŭ maghiarŭ, în care scopŭ s'a cerutŭ intervenirea unui advocatŭ din Alba-Iulia pentru facerea contractului și sĕvêrșirea întabulărei, însĕ advocatulŭ s'ar fi pusŭ în serviciulŭ unui jidanŭ, făcêndu-lŭ sĕ se amestece în lucru, sĕ cumpere moșia și sĕ strice têrgulŭ Românilorŭ.

In interesulŭ adevĕrului, sunteți rugațĭ sĕ binevoițĭ a da locŭ în prețuitulŭ diarŭ „Gazeta Transilvaniei“ următórelorŭ rêndurĭ:

E adevĕratŭ aceea, că mai mulțĭ Românĭ din acéstă comună (cam 80 la numĕrŭ) dimpreună cu subscrisulŭ ne-amŭ hotărîtŭ sĕ cumpĕrămŭ, nu o moșiă, ci numai o pădure vecină cu hotarulŭ acestei comune. Amŭ și făcutŭ têrgulŭ cu 8000 fl. v. a. în speranță, că vomŭ ridica banĭ, câțĭ vomŭ mai avé lipsă, dela vre-o bancă română.

Pentru acestŭ scopŭ tocmai subscrisulŭ am fostŭ însărcinatŭ din partea cumpĕrătorilorŭ a face pașii necesarĭ pentru ridicarea împrumutului.

De aceea am cerutŭ intervenirea și sfatulŭ unui advocatŭ românŭ din Alba-Iulia, spunêndu'i dorința nóstră, ba și aceea, că noi banii împrumutațĭ celŭ multŭ în 2 anĭ îi replătimŭ, și numai atuncĭ am vĕdutŭ, câte greutățĭ și pedecĭ ne stau în cale spre a puté ridica unŭ împrumutŭ.

Deși Ciorenii, și mai cu sémă doritorii de a cumpĕra acea pădure, sunt din fruntașii poporului, la nime cu nimica datorĭ, și carĭ de nu era anulŭ trecutŭ așa vitregŭ, fără nicĭ unŭ împrumutŭ puteau plăti prețulŭ acelei pădurĭ, — totușĭ spre a puté lua acuma unŭ împrumutŭ de vre-o câteva mii, după spusa acelui advocatŭ, *nĭ s'arŭ urca spesele la vre-o 500—600 fl. v. a.*

Comunicândŭ acestea doritorilorŭ de a cumpĕra acea pădure, și mai cu sémă acea împrejurare, că vorŭ fi silițĭ a umbla pre la notarĭ publicĭ pentru legalisarea subscrierilorŭ în obligațiunĭ, — tóte acestea nu le-au venitŭ la socotélă, de aceea deocamdată amŭ renunțatŭ la cumpĕrarea pădurei în speranță, că în decursulŭ anului curentŭ (de nu șĭ-o vîrî draculŭ códa) sĕ o cumpĕrămŭ fără de nicĭ unŭ împrumutŭ, măcarŭ de amŭ jertfi orĭ și ce.

Cumcă advocatulŭ a cărui intervenire amŭ cerut'o, pusus'o fi în serviciulŭ jidanilorŭ orĭ ba? aceea nu o sciu, — despre asta póte fi corespondentulŭ mai bine informatŭ ca mine.

Cu deosebită stimă

Basilŭ Hațieganŭ,
notarŭ cercualŭ.

Repețimŭ ce amŭ disŭ în Nr. 4 la scirea privitóre la astă afacere; datoria binevoitorilorŭ poporului este, sĕ cerceteze cele petrecute în cestiunea cumpĕrării pădurei și sĕ îndrepteze lucrurile.

Orațiune.

Din Viena se scrie:

Funcționarii caselorŭ de economiă cislaitane au transmisŭ, prin o deputațiune, o adresă de mulțămire d-lui Nicolae Dumba, primŭ curatorŭ alŭ casei austriace de economii, pentru silințele ce șĭ-a datŭ în interesulŭ funcționarilorŭ dela casele de economii. Cu acéstă deputațiune, în fruntea căreia a fostŭ redactorulŭ șefŭ alŭ gazetei caselorŭ de economii, d. Konrad Mentzel, s'a dusŭ la d. Dumba și o deputațiune de funcționarĭ de pe la alte case de economii de lângă Viena. D. Dumba a primite fórte afabilŭ deputațiunile, asigurându-lŭ prin cuvinte cordiale, că și pe viitorŭ se va sili sĕ apere interesele funcționarilorŭ acestorŭ case. Adresa de mulțumire este lucrată de cei mai bunĭ artiștĭ din Viena. Fila din afară represintă o condică mare, cum se obișnuește în casele de economii, și spre a se vedé pentru ce s'a făcutŭ acésta dedicațiă, s'a scrisŭ în dosulŭ acestei condice, cu litere de aurŭ, fondulŭ pensiunilorŭ.

Balŭ în Alba-Iulia. — Serată musicală și Concertŭ în Brașovŭ.

Junimea română din *Alba-Iulia* va arangia unŭ *balŭ* în 28 Ianuarie st. v. (9 Februariu n.) 1888, în hotelulŭ „Hungaria“ în folosulu ambelorŭ școle române din Alba-Iulia. Inceputulŭ la $7^{1}/_{2}$ óre séra.

Prețulŭ întrărei: de persónă 1 fl.; de familiă 2 fl. Bilete se potŭ căpĕta la prăvălia d-lui S. Fogolian și séra la cassă.

In timpulŭ pausei se vorŭ esecuta jocurile naționale *„Călușarulŭ* și *Bătuta“* de către 13 tinerĭ.

„FOILETONULŬ GAZ. TRANS.“

(4)

STRĂBUNII NOȘTRI

Novelă istorică

Anulŭ 104 după Christ.

Cartea I. — Pădurea Bersovia.

CAP. I.

La acéstă vedere sĕlbatică, dér care ar fi induioșatŭ și pietrele, inima Romanului se mișcà. Elŭ îșĭ plecà mâna cu încetulŭ pe capulŭ unui copilŭ și, tristŭ, rĕmase pe gândurĭ. Departe, în fundulŭ minții, vĕdŭ drumulŭ Spaniei unde era crescutŭ, îșĭ vĕdŭ copilăria, vĕdŭ umbra Romei, imensă, colosală... și în acea tăcere de așteptare mâna i se ridică de pe capulŭ copilului, și cu ea întinsă rostì profeticŭ:

— Roma!... Roma!...

Apoi, desfăcêndu-se din grămada femeilorŭ, se apropià de Decebalŭ:

— Nu se póte, Rege! Vrei pace? Sunt venitŭ aicĭ sĕ încheiu cu tine pace. Tu mai chematŭ, nu Roma m'a trimesŭ. Pregătesce-țĭ topórele sĕ-țĭ dĕrĕmĭ turnurile Archidadavei, Drobetei, Patavisei, Zarmizirgei și Zarmizegethusei! Chiamă-țĭ boerii plaiurilorŭ și di-le sĕ trimeată gonacĭ după meșterii cei marĭ didarĭ, ca sĕ-i dai Romei îndĕrĕtŭ! Stringe șerbii ce ai luatŭ legiónelorŭ nóstre, și dă-i Romei îndĕrĕtŭ! Stringe armele și aquilele ce ai luatŭ flamurilorŭ nóstre și dă-le Romei îndĕrĕtŭ! Desgrópă-țĭ aurulŭ și adu-lŭ Romei. Leagă-țĭ chica, tae-țĭ-o, și trimite-o Romei! Intórce-țĭ busduganulŭ în josŭ, móe-țĭ genunchile, și cadĭ înaintea Romei!...

Decebalŭ, cu buzduganulŭ sub brațulŭ stîngŭ și cu pumnulŭ dreptŭ sub barbă, asculta... După câtva timpŭ, îșĭ întórse fața dela Longinŭ și plecà încetŭ spre tuiurile óstei lăsându-lŭ singurŭ. O dată cu elŭ se mișcară toțĭ cei de față. La câțĭva pașĭ Regele se opri:

— Te lasŭ sĕ te gândescĭ, dise elŭ, și plecà cu toțĭ curtenii spre partea cealaltă a pădurii, unde îi era loculŭ de popasŭ. Tótă ostășimea se indreptà într'acolo, părăsindŭ cu totulŭ pe Longinŭ, care chiar decă ar fi vrutŭ sĕ fugă, n'avea încotro, fiindcă se rătăcea.

III.

Peste unŭ ciasŭ apunea sórele. Radele sale lungĭ străbăteau prin frundișulŭ tremurătorŭ alŭ mesteacănilorŭ, atêrnând de plasele străvedii cu care painjinii țĕsură totŭ vĕzduhulŭ dintre trunchiurĭ, o pulbere de lumină aprópe rece, ca cea de érnă. Era linisce. Nu se audeau de câtŭ buhaii dela cotigĭ mugindŭ prin codru, la pășune, orĭ semnalele de óste sunândŭ unele din cornurĭ rĕsucite, altele din tuburĭ și buciume, altele din scândurĭ uscate de ștejarŭ în care se lovea cu ciocane de lemnŭ.

Longinŭ se aședà pe trunchiulŭ de la picióréle tronului lui Decebalŭ, pe când cubiculariulŭ sĕu sta la o parte, așteptândŭ sĕ-i dică stăpânulŭ o vorbă. Sĕrmanulŭ Romanŭ, decă acum făcea serviciulŭ unui sclavŭ pe lângă Longin, elŭ de născutŭ era născutŭ omŭ liberŭ și numĕra în a patra armată consulară, în legiunea Ruliană ca *hastatus* séu pedestru. Fusese datŭ de împĕratulŭ pe lângă Longinus, ca unulŭ ce se deosebise în lupta dintâiu cu Dacii.

Din loculŭ unde ședeau ei, se vedea printr'unŭ gâtŭ de limpedișŭ, fundulŭ taberei dace.

— Hei, Picene, Picene, scumpă libertatea!... dise Longinŭ cu durere.

— Scumpă, stăpâne... Dér putemŭ sĕ fugimŭ.

— Nu putemŭ, respunse Longin. Mai întâiu nu putemŭ, fiindcă nu fugŭ; și apoi nu putemŭ, fiind-că nu putemŭ.. Numai decâtŭ te-ai rĕtăci prin pădurĭ, și sĕlbatecii aceștia te-ar ajunge de pe urmă...

— Ca nĕcazulŭ, dise soldatulŭ.

— Hei, Picene, dér ce deosebire!... Ia privește-i, dise Longinŭ, arătândŭ cu mâna spre taberă...

— In câte patru armatele împĕratului, în 40,000 de ómenĭ pedestrime, n'ai găsi nicĭ unulŭ, stăpâne, așa de neputinciosŭ...

— Nu dice vorbă mare, Picene... Suntŭ sĕlbatecĭ și goi, dér nu suntŭ neputincioșĭ. Pielea ta póte îșĭ aduce aminte...

— Nimicŭ, dise soldatulŭ cu disprețŭ. Nu au ajunsŭ încă sĕlbatecii sĕ m'atingă.

— Eștĭ mândru, Picene, și mĕ bu

Oferte mărinimóse se primescŭ cu mulțămită și se vorŭ chita pe calea diaristică. Ioanŭ *Cîrlea* cassarŭ.

Comitetulŭ arangiatorŭ.

Mercurĭ în 1 Februarie n. se va da în sala hotelului Nr. 1 *concertŭ* (Liedertafel) de cătră *reuniunea de cântărĭ germană* din Brașovŭ. După concertŭ urméză danțŭ. Inceputulŭ la 8 óre séra. Prețulŭ unuĭ biletŭ de persónă 1 fl.

Damele *reuniuneĭ bisericescĭ rom. cat.* arangiază o serată de cantŭ și musică cu cooperarea elevelorŭ corului și a orchestrei orășenescĭ, Joi în 2 Februarie n. în sala hotelului Nr. 1, sub conducerea profesorului de cantŭ și conducĕtorului de corŭ d-lŭ Iuliu Iaschik, în favórea harmoniului procuratŭ pentru probele de cantŭ. Inceputulŭ la 8 óre séra. Intrarea 1 fl. de persónă.

Pregătirile militare în Rusia.

„Times“ primesce din Constantinopolŭ următórea telegramă:

Rapórtele, pe care le primesce Pórta dela consulii seĭ din Rusia în privința mișcărilorŭ militare d'acolo, confirmă în generalŭ sgomotele privitóre la pornirile rĕsboinice ale guvernuluĭ rusescŭ. Se dice că pregătirile se facŭ într'o astfelŭ de mĕsură, încâtŭ ele nu mai potŭ fi declarate ca mĕsurĭ defensive séu ca mĕsurĭ de precauțiune. Rapórtele trimise din Petersburgŭ la Constantinopolŭ au d'asemenea unŭ caracterŭ neliniștitorŭ. In ascunsŭ se organiséză o mobilisare pe o scară cum mai nicĭ nu s'a vĕdutŭ. Mĕsurile luate nu potŭ fi decâtŭ o urmare a intențiunilorŭ rĕsboinice.

SCIRĬ ULTIME.

Madridŭ, 28 Ianuarie. „Teatrulŭ varietățilorŭ“ a fostŭ distrusŭ de unŭ incendiu; din fericire nu s'a întêmplatŭ nicĭ unŭ accidentŭ de persóne.

Lemberg, 28 Ianuarie. Din Varșovia se anunță, că pe șoséua dela casarma artileriei se construescŭ două casarme provisorii pentru regimentulŭ de gardă din Volhynia. De câteva dile se cumpĕră acolo multă lemnăria, lopețĭ, topóre și alte unelte. Față cu proprietarii polonĭ se asigură la orĭ-ce ocasie, că astădĭ nimenĭ nu se gândesce la rĕsboiu.

Londra, 28 Ianuariu. „Daily News“ pretinde ca scirile periodice in privința unorŭ comploturĭ contra Țarului suntŭ rĕspândite de poliția ruséscă cu singurulŭ scopŭ de a conserva influința de care acésta din urmă se bucură pe lângă împĕratulŭ.

Londra, 28 Ianuarie. „Morning Post“ dice că Englesii din Suakim au cedatŭ provisiunile lor Italienilorŭ din Masauah.

SCIRĬ TELEGRAFICE.

(Serv. part. alŭ „Gaz. Trans.“)

Budapesta, 30 Ianuarie. — Negociările de împrumutŭ s'au încheiatŭ. Treidecĭ milióne se vorŭ emite în rentă de aurŭ cu 4 procente.

Petersburg, 30 Ianuarie. — La prândulŭ ce l'a datŭ ambasadorulŭ Austriei a luatŭ parte și Giers.

Constantinopolŭ, 30 Ianuarie. — Inalta Pórtă a adresatŭ cătră Rustem-pașa o notă, în care acesta este însărcinatŭ de a provoca guvernulŭ englesŭ ca sĕ evacueze Zaila.

Berlinŭ, 30 Ianuarie — Impĕratulŭ a primitŭ după amédĭ în audiență pe principele de Bismarck.

DIVERSE.

Aerulŭ contra ftisiei (ofticei.) Este deja mai multŭ timpŭ de când Dr Brown-Séquard a signalatŭ influința funestă a aerului închisŭ și stricatŭ asupra desvoltării ftisiei pulmonare. Unŭ șirŭ numerosŭ de porcĭ indianĭ, după ce li s'au făcutŭ sub piele o injecțiune cu unŭ lichidŭ tuberculosŭ, a fostŭ împărțitŭ în două divisiunĭ; una a fostŭ ținută într'o sală închisă ca de obiceiu, cealaltă espusă sub unŭ șopronŭ deschisŭ din tóte părțile. Nicĭ unŭ porcŭ din cea din urmă grupă n'a devenitŭ ftisicŭ și toțĭ ceilalțĭ au muritŭ de ftisie. Acestŭ resultatŭ frapantŭ confirmă statisticele, după care ftisia causéză neasemĕnatŭ mai multe casurĭ de mórte în orașele fórte populate, decâtŭ la țéră. Totodată stă în consonanță și cu faptele din care raportéză Brown-Séquard câteva casurĭ în ședința academiei de sciințe din Parisŭ din 28 Nov. 1887. Unŭ astfelŭ de casŭ se referă la unŭ Irlandezŭ, care, după ce s'a constatatŭ destrucțiunĭ marĭ (caverne) în părțile superióre ale ambelorŭ plămânĭ, s'a hotărîtŭ sĕ dórmă nopțile sub cerulŭ liber, acoperitŭ dealtmintrelea cu o flanelă și cu unŭ cauciucŭ. Rĕulŭ numai că s'a limitatŭ, dér ulcerațiunele s'au cicatrisatŭ. Unŭ altŭ casŭ s'a observatŭ în California, unde unŭ tuberculosŭ a fostŭ vindecatŭ sub influința aerului liberŭ, cu tóte că se deschiseseră abscese în ambele plămânĭ. Unŭ alŭ treilea casŭ se referă mai de aprópe la autorŭ: una din rudele sale, declarată pierdută de renumitulŭ doctorŭ Andral, s'a vindecatŭ radicalŭ mergêndŭ regulatŭ și neîntreruptŭ la vênatŭ; a muritŭ cu 27 sĕu 28 de anĭ mai târdiu în urma uneĭ bóle cu totului totŭ diferită. Ca consciință și aplicațiune a acestorŭ fapte Brown-Séquard presentă unŭ aparatŭ, care l'a construitŭ în colaborațiune cu Dr. d'Arsonval, și alŭ căruĭ scopŭ este de a înprospĕta și reînoi constantŭ aerulŭ deasupra unei persóne sănĕtóse séu bolnave culcate într'unŭ patŭ. Aparatulŭ este fórte simplu și ușorŭ de priceputŭ. Brown-Séquard asigură, cumcă a petrecutŭ o nópte sub acestŭ aparatŭ fără cea mai mică jenă. Elŭ îlŭ recomandă persónelorŭ sănĕtóse și bolnave, amintindŭ, că aerulŭ respiratŭ conține în abondanță substanțe toxice, care fără îndoélă nu este permisŭ a le concede sĕ între în plămânĭ. „Architecțiĭ ne omóră“ dice elŭ terminândŭ, și ofticoșĭ, orĭ nu, ne înveninămŭ prin aerulŭ stagnatŭ alŭ locuințelor nóstre“. („Mes. Rom.“)

Nou procedeu medicalŭ contra bólelorŭ de plămânĭ. Procedeu cu acidŭ de Fluorhydrogen se practică deja de doctorulŭ Gager, mediculŭ băilorŭ din Arco. Asupra inhalațiunei accidului Fluorhydrogen ca remediu contra bólelorŭ de plămânĭ s'a pronunțatŭ nu de multŭ, în modŭ favorabilŭ, și celebrulŭ profesorŭ din Paris Dujardin—Baumetz. D. Gager din Arco, care peste véră este la băile din Gastein, 'șĭ-a procuratŭ din Paris instrucțiunĭ detailate pentru acestŭ nou procedeu medicalŭ contra ftisiei, precum și aparatele necesare.

Statistica limbilorŭ. Profesorul Kirchhoff din Halle a fostŭ rugatŭ sĕ decidă unŭ rĕmășagŭ, și anume: care limbă se vorbesce de mai mulțĭ ómenĭ pe pămêntŭ. Resultatul calculului învĕțatului din Halle e următorulŭ: limba vorbită de cei mai mulțĭ ómenĭ e cea chinesă, care e vorbită de vr'o 400 milióne de ómenĭ; urméză limba hindustană vorbită de peste 100 milióne ómenĭ; apoi cea engleză de vr'o 100 milióne; cea rusă de peste 70 milióne; cea germană de peste 57 milióne; cea spaniolă de 47—48 milióne; cea portugesă de vr'o 16 milióne, afară de cele vr'o 10 milióne de Negri ai coloniilorŭ portugeze, carĭ se folosescŭ mai multŭ de limbile lorŭ indigene. Cea francesă, o pune Kirchhoff între limbile europene în loculŭ alŭ cincelea. Parenĭ-se că învĕțatulŭ germanŭ nu e imparțialŭ, deórece limba francesă e mai lățită decâtŭ cea germană. Până aci profesorulŭ germanŭ. Despre cea italiană nu spune nimicŭ, dér nu greșimŭ décă vomŭ admite, că o vorbescŭ 30—35 milióne. Cea română se vorbesce de vre-o 13—14 milióne. Cea unguréscă de vr'o 7—8 milióne.

O legendă. *Misterulŭ prelungirei vieții împĕratului Germaniei.* Vigórea extraordinară, cu care împĕratulŭ pórtă marea lui etate, a datŭ nascere unei legende, care a găsitŭ credĕmêntŭ printre populațiile din țéră. După acéstă legendă, longevitatea Suveranului se datoresce unuĭ lichidŭ misteriosŭ, alŭ căruĭ secretŭ îlŭ are împĕratulŭ numai. Cine i l'ar fi remisŭ? étă ce nu'șĭ póte nimenĭ explica. Se scie numai, că acestŭ lichidŭ e unŭ felŭ de bĕutură spirtuósă, care deși nu acordă nemurirea, prelungesce însĕ viéța într'unŭ modŭ extraordinarŭ, comunicândŭ Suveranului forțele intelectuale și fisice necesare pentru a ține încă pentru multŭ timpŭ frênele guvernuluĭ. Legenda, pe care țĕranii o povestescŭ într'unŭ modŭ misteriosŭ, adaogă că împĕratulŭ a binevoitŭ a da câteva picăturĭ din miraculosulŭ lichidŭ mareșalului de Moltke și prințului de Bismark, ceea ce și se explică, prin etatea la care au ajunsŭ aceste înalte persóne, mai alesŭ celŭ dânteiu. Dér lucru pe care trebue sĕ-lŭ notămŭ e, că Suveranulŭ a refusatŭ sĕ dea o picătură prințului imperialŭ, fiindŭ că îi-e témă că, odată forțele lui recăpătate, prințulŭ imperialŭ va veni sĕ forțeze pe părintele sĕu ca sĕ abdică. Unŭ órecare numĕrŭ de Suveranĭ au scrisŭ împĕratuluĭ și l'au rugatŭ sĕ le comunice binefăcătorulŭ secretŭ, împĕratulŭ însĕ e firmŭ decisŭ de a'lŭ păstra pentru dînsulŭ numai. In deosebĭ, Țarulŭ l'ar fi rugatŭ sĕ-i trimită una séu două picăturĭ din acestŭ lichidŭ. Impĕratulŭ însĕ a rĕmasŭ surdŭ rugăciunilorŭ Suveranului rusescŭ, și din causa acestui refuzŭ s'a născutŭ și conflictulŭ actualŭ între Germania și Rusia. Naivĭ mai suntŭ și Bavarezii!

Cursulŭ pieței Brașovŭ
din 30 Ianuarie st. n. 1888.

Bancnote românescĭ .	Cump.	8.44	Vĕnd.	8.46
Argintŭ românescŭ .	„	8.40	„	8.43
Napoleon-d'orĭ . . .	„	10.—	„	10.02
Lire turcescĭ	„	11.30	„	11.35
Imperialĭ	„	10.30	„	10.33
Galbinĭ	„	5.88	„	5.92
Scris. fonc. „Albina“ 6%	„	101.—	„	102.—
„ „ „ 5%	„	98.—	„	99.—
Ruble Rusescĭ . . .	„	109.—	„	110.—
Discontulŭ	$6^1/_2$—8% pe anŭ			

Cursulŭ la bursa de Viena
din 27 Ianuarie st. n. 1888.

Renta de aurŭ 5%	97.35
Renta de hârtiă 5%	84.25
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare . .	148.75
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (1-ma emisiune) . . .	98.60
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (2-a emisiune) . . .	124.50
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (3-a emisiune) . . .	110.75
Bonurĭ rurale ungare	104.—
Bonurĭ cu clasa de sortare	104.—
Bonurĭ rurale Banatŭ-Timișŭ	104.50
Bonurĭ cu cl. de sortare	103.50
Bouurĭ rurale Transilvane	104.25
Bonurĭ croato-slavone	103.—
Despăgubirea pentru dijma de vinŭ ungurescŭ	99.50
Imprumutulŭ cu premiulŭ ungurescŭ .	118.—
Losurile pentru regularea Tisei și Segedinului	122.75
Renta de hârtiă austriacă.	78.70
Renta de argintŭ austriacŭ	80.50
Renta de aurŭ austriacŭ	109.75
Acțiunile băncei austro-ungare. . . .	135.22
Acțiunile băncei de creditŭ ungur. . .	867.—
Acțiunile băncei de creditŭ austr. . .	272.75
Argintŭ —.— Galbinĭ împărătescĭ . .	5.96
Napoleon-d'orĭ	$10.01^1/_2$
Mărcĭ 100 împ. germane	62.12
Londra 10 Livres sterlinge	126.50

Editorŭ și Redactorŭ responsabilŭ:
Dr. Aurel Mureșianu.

curŭ... „dér împĕratulŭ ar trebui sĕ atace!“ dise Longinŭ cu órecare putere, urmândŭ'șĭ unŭ altŭ gândŭ... Din ce legiune mĭ-ai spusŭ că escĭ? întrebă din nou pe soldatŭ.

— Din a patra armată consulară; Legiunea Ruliană, séu a XXII-a imperială; Despărțĕmêntulŭ alŭ doilea; Manipula treia; Centurionul Papiriu Cursor.

— Papiriu Cursor... din gintea marelui Cursorŭ? întrebă Longinŭ.

— Nu sciu, stăpâne, dér uite-i.... dise elŭ arătândŭ departe, în taberă: *Manii* infernului n'ar fi mai hâzi!... Ecă și stégulŭ lorŭ, adăugă elŭ dândŭ din capŭ, ce departe e de vexilariulŭ nostru!..

Dér suntŭ tinerĭ... și noi îmbĕtrânimŭ... Ore sĕ mai vedemŭ noi Roma vreodată, Picene?..

— O s'o vedemŭ, stăpâne, dise soldatulŭ plecândŭ ochii în pămêntŭ.

— Tu vrei sĕ mĕ îmbărbătezĭ, dér nicĭ tu nu credĭ... Picene, cine ne-ar da unŭ grăunte de otravă ne-ar face unŭ mare bine...

Și pe când ei vorbeau, se audi pe frundele uscate fâșiindŭ pasulŭ cuiva. Amêndoi se întórseră deodată.

Cu grije și cu temere venea Dochia, ușóră ca o căprióră și albă ca o zînă. Invĕlită tótă într'o stofă subțire de Pergam, ale căreĭ colțurĭ, tivite cu purpură de Tyr, se prindeau de umerĭ cu paftale zimțuite, și cu piciorulŭ prins în coturnŭ de lemnŭ de cedru, ea înainta sfiósă cătră Longin, care se sculase în picióre și o aștepta. După roșéța ce i se vedea în fața și după nesiguranța portului, lesne se putea pricepe, că se petrecuse o luptă mare în sufletulŭ ei: sĕ vie... sĕ nu vie... Când Decebal și cu ai sĕi plecară spre partea dimpotrivă a pădurii, ea rĕmăsese singură în foișorulŭ de ștejarŭ, și când vĕdŭ pe Longinŭ la câțĭ-va pașĭ numai cu sluga sa și atâtŭ de tristŭ, nu se putŭ stăpâni, și dorulŭ de a'i arăta că nu-lŭ uită, birui, frica și rușinea, și veni... Mlădiându-șĭ trupulŭ ușurel, ca unŭ crinŭ, se apropiă de elŭ, se roși ca rozele din pĕru-i și, apucând mâna lui Longinŭ, i-o sărută și apoi șĭ-o lipi de frunte. După aceea rĕmase înaintea lui, cu ochii în pămêntŭ.

Longinŭ se uita la ea, ca unŭ omŭ deșteptatŭ dintr'unŭ visŭ uritŭ la lumina dilei.

— Deii nu mintŭ, dise elŭ. Când am plecatŭ, augurii mĭ-au spusŭ că voiu întinerí.

— Și mie rândunica din peștera Zbrandurei mĭ-a spusŭ, că voiu muri..., rĕspunse Dochia.

— A greșitŭ rândunica, îi tăia vorba Longinŭ.

— Că voiu muri fată, adăugă ea, ridicândŭ ochii spre elŭ.

Amêndoi acești ómenĭ tăcură, și în tăcerea lorŭ, gândurile amêndurora își găseau sprijinulŭ celŭ mai puternicŭ. Necunoscĕtóre precum era ea de o mulțime de-ale meșteșugirii sufletului romanŭ, îi venea pe buze sĕ-i spună că i-a bătutŭ inima tare când l'a vĕdutŭ, și i-ar fi spus'o décă ar fi sciutŭ cum. Er elŭ, Romanulŭ, trecutŭ prin popinele și băile Romei, remăsese mutŭ în fața acestei curate feciore dace, care venise sĕ-i spună ceva și nu scia cum sĕ-i spună.

— Ce-mĭ cerĭ?... Cere-mĭ ce vréi sĕ-țĭ dau... dise Dochia.

— Ce sĕ-țĭ cerŭ? n'am ce, respunse Longin. Tu ești dacă, eu pentru tine sunt dușmanŭ.

— Cere... se rugă ea, cu ochii umedĭ.

— Norocŭ pentru tine, fecioră, dise Romanulŭ după o pausă.

— Asta nu stă în puterile mele, rĕspunse ea. Mama nóstră cea de colo adăugă, uitându-se în vĕzduh, ține noroculŭ.

Elŭ însĕ părŭ a-și aduce aminte de ceva, și deodată, făcêndŭ unŭ pasŭ cătră dênsa:

— Vrei sĕ-țĭ cerŭ.., îmĭ jurĭ că-mĭ vei da?

— Totŭ ce stă în puterile mele, rĕspunse ea cu voință.

— Dă-mĭ...., sĕ-mĭ dai otravă, isprăvi elŭ cu greu.

Ea făcu unŭ pasŭ înapoi și ridicândŭ capulŭ se uită cruntŭ la elŭ.

— Sĕ-țĭ dau otravă... întrebă ea lungŭ; vrei sĕ-țĭ dau otravă? Dér décă n'am?

Vorbele îi eșeau greu din gură și cădeau apĕsatŭ în audulŭ lui.

(Va urma.)

Nru. 335 ex 1888.

PUBLICAȚIUNE.

Spre scopulŭ închiriereĭ, respective arendăreĭ obiectelorŭ de închiriatŭ și de arendă aparținĕtóre comuneĭ orășenescĭ și amintite maĭ în josŭ, se va ținea în oficiolatulŭ orășenescŭ economicŭ **în 16 Februarie anulŭ curentŭ** la 3 óre după prândŭ o pertractare scripturistică de oferte pe lângă condițiunile ce se potŭ în órele oficióse examina de fie-cine în amintitulŭ oficiolatŭ și pe lângă ulterióra aprobare alŭ celuĭ maĭ avantagiosŭ ofertŭ de către representanța comunală orășenéscă.

Se provócă decĭ oferenții, ca ofertele lorŭ scripturistice, închise și provĕḑute cu unŭ timbru de 50 cr. cărora are de a se alătura și unŭ vadiu de 10% din suma anuală de chirie séu arendă, care vadiu póte sĕ consiste din banĭ gata séu hârtiĭ de prețŭ, sĕ le aștérnă celŭ multŭ până la 12 óre la prândŭ în amintita ḑi economuluĭ orășenescŭ E. Hintz.

În ofertŭ sĕ se amintéscă cu acuratețǎ, că pentru care obiectŭ se oferă; maĭ departe sĕ se amintéscă că oferentuluĭ îĭ suntŭ cunoscute condițiunile de arêndă și că se supune lorŭ, amintindu-se în fine chiria séu arenda oferată în cifre și litere.

Obiectele de închiriatŭ séu de arendatŭ suntŭ următórele:

1. Localulŭ din parterre în cassa sfatuluĭ, fostulŭ archivŭ vechiu, din 30/9, 1888 pe 6 anĭ.
2. Șetrele de vêndare de sub casa sfatuluĭ . . . „ „ „ „
3. Magasinulŭ din casa sfatuluĭ de către tĕrgulŭ inuluĭ . . . „ „ „ „
4. „ „ „ cumpĕna orășenéscă cu dreptul de cântărit din 30/9, 1888 pe 6 anĭ
5. Casa orășenéscă Nr. 16 cu grădina . . . „ „ „ „
6. Prăvălia din casa orașuluĭ No. 17 . . . „ „ „ „
7. „ „ „ „ „ 18 . . . „ „ „ „
8. Magasinulŭ de fructe la pórta tĕrguluĭ caĭlorŭ . . . „ „ „ „
9. Locuința din pórta ulițeĭ scheilorŭ Nr. 121 . . . „ „ „ „
10. Totŭ acolo unŭ magasinŭ maĭ micŭ . . . „ „ „ „
11. Casa din ulița funarilorŭ Nr. 902 . . . „ „ „ „
12. Locuința pănariuluĭ în casa Nr. 318 . . . „ „ „ „
13. Prăvălia Nr. 1 în podulŭ bătușilorŭ . . . „ „ „ „
14. Prăvălia Nr. 2 în podulŭ bătușilorŭ . . . din 30/9, 1888 pe 6 anĭ
15. „ „ 3 „ „ „ . . . „ „ „ „
16. „ „ 4 „ „ „ . . . „ „ „ „
17. „ „ 5 „ „ „ . . . „ „ „ „
18. „ „ 7 „ „ „ . . . „ „ „ „
19. „ „ 8 „ „ „ . . . „ „ „ „
20. „ „ 9 „ „ „ . . . „ „ „ „
21. „ „ 10 „ „ „ . . . „ „ „ „
22. Două magasine în podulŭ bătușilorŭ . . . „ „ „ „
23. Două pivnițe sub podulŭ bătușilorŭ . . . „ „ „ „
24. Casa din ulița nouă a spitaluluĭ Nrn. 448 . . . „ „ „ „
25. Casa din ulița căldărarilorŭ Nr. 489 . . . „ „ „ „
26. O pivniță în casa de sub buciumŭ Nr. 564 . . . „ „ „ „
27. Ospătăria „Coróna" . . . „ „ „ „
28. Berăria orășenéscă . . . „ „ „ „
29. Cafeneaua de pe promenadă . . . „ „ „ „
30. Birtulŭ din ștejerișŭ . . . „ „ „ „
31. Birtulŭ dela Bĕrsă din 1 Ianuarie 1889 pe 6 anĭ.
32. Cofetăria de pe promenada de susŭ . . . „ „ „ „
33. Bastada ștrimfarilorŭ . . . „ „ „ „

Brașovŭ, în 21 Ianuarie 1888.

2c,3—2 **Magistratulŭ orășenescŭ.**

Nr. 68 ex 1888.

PUBLICAȚIUNE.

În 12 Faurŭ a. c. se va ține în cancelaria comitetuluĭ administrativ de fondulŭ școlasticŭ grănițerescŭ (Sibiiu, strada urezuluĭ 6) o licitațiune minuendă asupra adaptărilorŭ ce suntŭ a se introduce la școla grănițărescă din Copăcelŭ, (5/4 óre depărtare de Făgărașŭ).

Acésta se aduce la cunoscința publică cu adausulŭ, că licitanții suntŭ îndatorați a depune înainte de începerea licitațiuneĭ dreptŭ vadiu 5% dela suma de esclamare stabilită cu **4824 fl.**

Oferte în scrisŭ, provĕḑute însĕ cu vadiu, se primescŭ pănă la începerea licitațiuneĭ.

Planulŭ, preliminariulŭ precumŭ și condițiunile speciale de clădire, se potŭ vedé aicĭ în fiă-care ḑi.

Sibiiu, *în 21 Ianuariu 1888.*

Comitetulŭ administrativŭ de fondulŭ școlasticŭ alŭ foștilorŭ grănițerĭ din reg. rom. I

Nr. 13724 ex 1887.

PUBLICAȚIUNE.

În puterea Înalteĭ aprobărĭ esprimate prin ordinațiunea Înaltuluĭ Ministerŭ regescŭ ungur. de interne ddto 26 Noemvrie 1887, Nr. 76.289|IV g. se va vinde, pe cale scripturistică de oferte, maĭ multŭ oferentuluĭ, edificiulŭ folositŭ maĭ înainte ca spitalŭ militarŭ, din ulița căldărarilorŭ Nr. 523.

Referitórea pertractare publică de oferte se va ținea *Joi, în 16 Februarie 1888,* după prânḑŭ la 3 óre, în biroulŭ oficiolatuluĭ orășenescŭ economicŭ cu care ocasiune se vorŭ deschide și ofertele ascernute. Condițiunile de oferte se potŭ esamina de fie-cine în amintitulŭ birou în decursulŭ órelorŭ oficióse.

Ofertele sigilate și provĕḑute cu unŭ timbru de 50 cr. au ca sĕ se aștérnă în amintita ḑi celŭ multŭ până la 12 óre la prânḑŭ d-luĭ primarŭ Franciscŭ de Brennerberg.

Ofertulŭ trebue sĕ fie provĕḑutŭ cu unŭ vadiu de 10% din suma oferată ca prețŭ de cumpĕrare. Vadiulŭ sĕ póte constea din banĭ séu hârtiĭ de prețŭ; ofertulŭ are sĕ conțină dechiarațiunea, cumcă oferentulŭ cunósce condițiunile de ofertŭ și acele contractuale și că se supune lorŭ pe deplinŭ.

Realitatea, ce are sĕ se vêndă, este prețuită de către oficiolatulŭ orășenescŭ pentru clădirĭ cu 25.000 fl. și la cerere se póte vedea în fiecare timpŭ pe lângă intervențiunea oficiuluĭ orășenescŭ economicŭ, la care se află și cheile.

Brașovŭ, 14 Ianuarie 1888.

1c,3—2 **Magistratulŭ orășenescŭ.**

Nr. 7374 ex 1887.

Publicațiune.

Din interesulŭ siguranțeĭ publice, a avereĭ și a persóneĭ, a aflatŭ subscrisulŭ căpitănatŭ de consultŭ, ca cu 4 Februarie a. c. se interḑică cerșitulŭ pe întregulŭ teritoriŭ brașovénŭ. Pentru ca lipsa cerșitorilorŭ din nou conscrișĭ și aparținĕtorĭ comuneĭ orășenescĭ Brașovŭ sĕ se pótă și de aicĭ înainte acoperi prin milosteniile date de către publicŭ, s'au provocatŭ prin subscrisulŭ căpitănatŭ toțĭ posesoriĭ de prăvăliĭ, carĭ maĭ multŭ au fostŭ molestațĭ în fie-care Sâmbătă de către cerșitorĭ, ca pe cale de subscripțiune sĕ signeze anumite sume de milostenii. Provocarea acésta a avutŭ unŭ resultatŭ de totŭ îmbucurătorŭ, deórece subscripțiunea representă peste 1000 fl. anualmente. Totușĭ însĕ pentru ca ajutorarea acestorŭ cerșitorĭ se aibă unŭ succesŭ maĭ mare, apeléză subscrisulŭ căpitănatŭ la marinimositatea întreguluĭ publicŭ cu acésta recercare, ca milosteniile carĭ se intenționéză de a se da, sĕ se depună séu la centrala polițieĭ séu în expositurile din suburbiĭ, unde se află spre acestŭ scopŭ cutiĭ pentru păstrarea acestorŭ milostenii.

Astfelŭ de sume se vorŭ împărți între cerșitorĭ de către subscrisulŭ căpitănatŭ în tótă sĕptĕmâna (Sâmbăta).

Brașovŭ, 26 Ianuarie 1888.

3c,3—1 **Căpitănatulŭ orășenescŭ.**

Tipografia A. MUREȘIANU, Brașovŭ.